

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes évre 10 frt - kr.
Félévre 5 -
Negyedévre 2 - 50
Egy hóra 1 -

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési tábla

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzetűri hirdetések alkú szerint jutányos áron vételnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

A francia alkotmányharcz. Debreczen, április 7.

Francia észjárás és francia vérmérsék az, mely minden elvet a végső konzekvenciáig hajt, minden helyzet fejlődésében mindjárt az első lehetőséget veszi számba. Olyan ellentétek és összeütközések, melyek mindenütt másutt, csak az alkotmányos szervezet, a szokottnál hevesebb, de mégis természetes életnyilvánulásai közé tartoznának, Franciaországban az alkotmányválság tragikus színt öltik magukra és kiszámíthatlan tényezők szereplésének tárják föl a törvényesség kapuit. Ilyen alkotmányválság fenyeget, mióta csak a radikális Bourgeois kormány intézi Franciaország ügyeit. A konfliktus veszedelme idáig többé-kevésbé lappangó állapotban maradt ugyan, de az utolsó napokban, közvetlenül mielőtt a törvényhozó testületek az ünnepi szünetekre oszlottak szét, egyfelől a képviselőház által támogatott kormány, másfelől a szenátus közötti engesztelhetlen harcot tette a felszínen láthatóvá.

A francia szenátus urai csakugyan olyan hevületbe ragadtatják magukat bele, milyentől már tisztos koruknak, még inkább konzervatív, mérsékelt hivatásuknak őket mindenkor vissza kellene tartaniok. Kezdtől fogva nem tudták elszívni azt a radikális vörös czégeret, melyet a Bourgeois-kormány a jó közönség számára kifüggesztett és szörnyen elkeseredett, a mikor a kormány azokat a bizalmatlansági szavazatokat, melyekben ilyen nemtetszésüket kifejezték, radikális helykeséggel engedte füle mellett elsiklani.

Hogy vélt alkotmányos jogaik teljességét a kormánnyal újra érezlessék nagyon keresett módon ragadták meg az egyiptomi kérdés bizalmát arra, hogy a képviselőház fényes bizalmi szavazata után bizalmatlanságukat jelentsék ki Bourgeois külügyi politikája irányában. Nem lehet kétséges, hogy a szenátus ezzel messze elvetette a súlykot. Külügyi kérdések megítélésében sehol, hol a parlamentarizmus komolysága nem ment teljesen veszendőbe, nem szokták a pártszempontokat előtérbe állítani. Az ellenzék pártok részéről is ezen a téren bizonyos diszkrétzióra tarthat számot, hisz nem lehet akár a legradikálisabb kormánnyól sem eleve föltenni azt, hogy a külfölddel szemben nem a nemzetnek elismert érdekeit és nem a helyzetnek minden szükséges tényezőjét tartaná szem előtt.

Az olyan szavazást, mint a szená-

tusé az egyiptomi kérdésben, melyet nyilvánvalóan nem a kérdés érdeméből vett okok, hanem belpolitikai tekintetek sugallottak, a közvélemény csak abban a színben láthatja, hogy a szenátus nemtelen boszúból meg akarta gyöngíteni a kormány tekintélyt a külföld előtt akkor, mikor az ország pártkülönbség nélkül vallott érdekeit kellett képviselnie. Olyan látszat ez, melyet semmiféle testületnek tekintélye tul nem élhet.

Nem fogja megszerezni a világ rokonszenvét a francia szenátusnak az sem, hogy vélt alkotmányos jogát, melynek alapján a kormány irányában ép oly mértékben vehetné fel a bizalmi kérdést mint a képviselőház, hajthatatlan következetességgel igyekszik érvényesíteni. Kiténik itt is, hogy a logikai vakbuzgóság a francia szellemnek amaz általános hibája, mely a mérsékelt pártokat és az alkotmányos fejlődés híveit sokszor csak olyan üres doktrinárizmusba és egyoldalú elvhajzásba kergeti bele, mint a felforgató radikálizmus apostolait. Megengedjük, hogy az alkotmány betűje a francia szenátusnak megadja azt a jogot, melylyel más parlamentáris államokban a felsőházak nem bírnak. De ha ez már nem magában véve is vitatott jog, — lehetetlen, hogy gyakorlati érzékű politikusok és olyanok, kik az alkotmányos rend megővését ismerik feladatuknak, fel ne fognák, micsoda képtelenségé fejlődészetli a különben is nehezen vezető, szerföltött kényes köztársasági parlamentarizmust, ha a kormánynak bizalmi állását mindkét törvényhozó testület egyenlő erővel befolyásolhatná. Az a mód és az az alkalom pedig, melyeket a szenátus máskor nyugvó jogának teljes gyakorlására megválasztott mintha csak egyenest ki volnának szemelve arra, hogy a parlamenti képtelenséget nyilvánvalóvá tegyék, sőt az alkotmány egész alapját megingassák. A szenátus ismételten bizalmatlanságot szavazott olyan kormánynak, mely a képviselőház bizalmi szavazatát szegezhetette ellene. A szenátus tisztán bizalmi kérdésben valósággal provokálta az összeütközést a két törvényhozó testület között. Nemcsak saját jogát védelmezte, hanem azt látszott demonstrálni, hogy a legszorosabb parlamenti jogok terén fölülte áll a képviselőháznak, bizalmatlanságával rögtön keresztezheti a képviselőház bizalmát. Ez a veszedelmes szírt, hol a két törvényhozótestület ellentét a könnyen izgatható francia közvélemény fuvalma az alkotmány hajótörésévé növesztheti. Képelehető, hogy az a kamara, mely közvetlenül az általános szavazati jog erejét van hivatva képvisel-

viselni, ha talán kevés rokonszenyvel viseltetik is a radikális miniszterium iránt, a legnagyobb erélylyel fogja a harcot fentartani a szenátus ellen, — mely a kormány rendszeres üldözésével egyszersmind a képviselőház alkotmányos jelentőségét igyekszik megcsorbítani. Kamara-e vagy szenátus? Így van a kérdés már is föltéve épen a szenátus okatlan kihívása folytán.

A Bourgeois-kormány eddig nevezetes szerencsével futotta megparlamentáris pályáját. Bizonyára maga is megvallja magának, hogy váratlan sikereit jórésztben a szenátus ellenségeskedésének köszönheti.

Bourgeois ur szellembélt politikus és nagyon ügyes taktikus, a szenátus többsége pedig igazi szelmalomharcot indított ellene. Van valami komikus benne, hogy a böles szenátor urak mily komolyan veszik a kormány híresztelt radikálizmusát és mennyire fölgerjednek a mutogatott vörös szín láttára. Bourgeois és társai, kik az előbbi kormányok alatt egyenként elvégezték az opportunizmus minden iskoláját, jelenlegi kormányzatuk alatt fényesen mutattak meg, hogy a hatalmi opportunizmus fehér borát mikép lehel csöpp radikális festékekkel vérvörössé színezni. Ezek épen a mai radikálisok! Ellenzéki professziójukból megtartották a demagógia néhány kedvencz szótamát egyébként pedig a hatalom megtartásáért számolnak minden parlamenti szükséggel és óvatosan ügyelnek minden diplomátikus tekintetre. Hogy a szocialisták állandó támogatását megnyerje, a kormány a progresszív jövedelmi adó javaslatával lépett a képviselőház elé, de hogy vele el ne buk-jék, a szavazásnál elejtette a javaslat leglényegesebb részleteit és jóformán az elv platonikus kijetetésével elégedett be. És mindenütt, a hol csak tehette, Bourgeois ur festéket is, vizet is öntött borába. Utolsó nagy sikereit a képviselőházban főleg annak a hangos kijelentésének köszönhetette, hogy Franciaország még soha sem volt oly bizalmas viszonyban Oroszországgal, mint jelenleg. Az ellenzék radikálizmus zászlaját is mihamar begöngyölte a kormánypárti radikálizmus. Egyiptom birtokát a mindenáron kormánybuktató radikális ellenzékiség játszotta el akkor, a mikor Anglia a közös foglalásra szólította fel a francia kormányt, most azonban a radikális miniszterium szovinizmus sístergő füstjével igyekszik kipörkölni az angolokat a nekik átengedett foglalásból. — Hogy ilyen radikálizmus veszedelmei ellen a szenátus szünet nélkül kongatja az

alkotmány vészharangját és a társadalmi rend nagy ágyuit vonja fel, ez a különös bátorság, ez a tulságos harci kedv nagyon is hasonlít a nyugalmukból felhármított béna veteránoknak haláljeldelméhez. Ez a nagy ijedelem lehet az alkotmány nagy válságává.

Ki üdvözölje a királyt az országgyűlés nevében a millennium alkalmából. Néhány nappal ezelőtt egyik napilap azt a hírt közölte, hogy az országgyűlés mindkét háza nevében a millenniumkor a képviselőház elnöke fogja a királyt üdvözölni. Egy másik lap pedig azt vitatta, hogy ehhez a képviselőház elnökének kizárólagos joga nincs, s a történelmi fejlődés azt követelné meg, hogy a főrendház elnöke üdvözölje a királyt. Schwarz Gyula egyetemi tanár is nyilatkozik ma az egyik jogi folyóiratban erről a kérdésről, s azt mondja, hogy az alkotmánypolitikai tekintetből mindkét ház elnöke intézzen a királyhoz beszédet. Mert az, hogy kizárólag a képviselőház elnöke beszéljen ez alkalommal a királyhoz, ez a jelen körülmények közt még akkor is kivétel lenne, ha nem is ütköznek formális államjogi akadályokba a főbbiek értelmében; az pedig, hogy a képviselőház elnökének mellőzésével esakis, kizárólag a főrendház elnöke üdvözölje a királyt az egész országgyűlés, vagyis az országgyűlés mindkét hazának nevében: ez meg már nem csupán formális államjogi akadályokba ütköznék, — ugyancsak a főbbiek értelmében, de egyáltalán merev ellentétbe is helyezkednek jelenlegi alkotmányunk egész szellemével. — Az alkotmánypolitika imponderabilitásai még a rendszeres alkotmányjogi alaptörvényvel bíró államokban is nem csekély mértékben alterálhatják idővel az alkotmányjog gyakorlati fejlődését: annyival is inkább alterálhatják néhány emberöltő folyamán magát az alkotmány szellemét oly

monarchiában, amelyek tisztán történelmi fejlődésük lévén, nincs rendszeres alkotmányjogi alaptörvényük. Ilyen tisztán csakis történelmi fejlődésű alkotmány Magyarország alkotmánya is: nagyon is kell tehát vigyázni a törvényhozásnak talunk ezen imponderabilitásaira, ha nem akarjuk, hogy néhány emberöltő alatt egészen észrevétlenül oly irányba tereltessek a gyakorlat, mely beleütközik az 1848-dik törvényalkotás szellemébe. Ami történelmi fejlődésű magyar alkotmányunk azonban még jóval nagyobb jelentőségű imponderabilitásainak van 1867. óta kitéve. Lassan-lassan letűnik a szinterről az a nemzedék, amelynek még közvetlen tudomása volt az 1848-iki törvényalkotás tulajdonképeni intenciójáról; a mostani nemzedék értelmisége már csak az elmélet világánál követeli — a mennyiben ugyan még céludatosan követeli — az 1848-iki szellem államjogi revindikációját. Válságos természetű tehát alkotmányunk szellemének tovább fejlődésére nézve minden alkalom, amely [az imponderabilitás befolyásának akként nyit tét, hogy kapcsolatban az 1867. óta szintén nem rendezet ily természetű kérdésekkel — bénítólag hathasson 1848-iki törvényeinkben gyökerező alkotmányunk szellemére. Ugyanezért kívánatos, hogy intéző köreink a király országgyűlés nevébeni üdvözlésének kérdését a főt kifejtett értelemben igyekezzenek megoldani: mert csakis ily megoldás fogna megfelelni ugy a jelenleg érvényben levő magyar államjognak, mint egy valóban korszerű alkotmánypolitika elengedhetlen követelményeinek.

Két év előtt.

Két év előtt gyászba borult a nemzet; halottját temette: a száműzött meghalt; — az idegen földön szállt fel az istenhez lelke; de a haza földjén feltámadott a szellem.

A feltámadás ünnepe volt akkor is; a halál nem birt a szellemmel, egy elvet képviselt a név, a mely elv a nemzet életével van összeforrv.

Rideg, ködös idő volt hajnalban, midőn álléptük a magyar határt; a nép zászlókkal futott a megállt vonathoz; mások letérdeltek a halottas kocsik előtt.

En először álltam akkor magyar földön, negyvennégy év után először lépem a haza határára, leirhatatlan meghatottság vett rajtam erőt, a magyar zászlót, melyet gyermekkorom óta soha többé nem láttam, és a melyet egy erős kéz mellém tűzött a földre, megcsókoltam, mint a visszanyert haza magasztos szimbolusát!

Visszajött a haza földjére az, kinek óhaja volt, hogy a haza földjéből tegyünk koporsójába, nem örül már e földnek, melyért annyit küzdött, annyit szenvedett, annyit remélt, annyit cselekedett egykoron! A San-Benignai sziklaormon, a zord magányos temetőben, ő vésette családja első sírkövére e szavakat: «hazám, emlékezzél meg a száműzöttokről, midőn szabad leszesz» — hazája nem lett szabad, egészen szabad nem lett és mégis megemlékezett róla és megemlékezett első és második halottjáról is!

Midőn a múlt idő az évnek e napjait hozza elém, visszajárnak gondolataim azokra a gyászos magasztos napokra.

Mily csodálatosnak tűnt fel aza gyászoló haza, a földig feketébe burkolt állomások, a népnek zokogó ezrei, a véletlen, mely a magyar szabadság megalkotása hónapjában oltotta ki a megalkotó életét, a végzet, mely közel hozta halálát a feltámadás ünnepéhez és mily önkénytelenül csatolódtott össze a vallásos ünnep a vallásos emlék, a keresztény hit, a halottnak feltámadásával, mert hiszen feltámadás volt az a magyar nép szívében, a mely gyászt borított az egész or-

A „DEBRECZEN” TÁRCAJA.

Az örök dragonyos.

Irtá: **Krudy Gyula.**

Nituche, a ki szőke volt és buzavirág-szín szemei valának, kecsesen énekelte, hogy

A dragonyos szép ember volt,
És Nürnbergből jött lovon...

Nem valami erős, hatalmas volt ez a hang, csak egyszerű, bájos és csengő is volt ez a hang, mint a fülemile szó...

Volt egy idő, a mikor az országban legalább kétezer tárczának ilyen volt a bevezetése. Ez akkor volt, midőn a dragonyos, ki mint mindnyájan tudjuk: öntve ölből vala, előjött Nürnbergből és a Koczé zenészerző czég révén a magyar szinpadon tanulta meg a karriér-csinálás mesterségét.

A vidéki írók dobták a dragonyosokban és a leghirebb rendezett tanácsu városoknak is megvolt a maga ideális lelkű tárczairója, ki könnyen folyó sorokban irt Nituchról, avagy Ninetieről, a kékruhás és bájos Nebántsvirágról.

Ez a dragonyos határozottan korszakot alkotott a magyar tárczairodalomban. Sőt kísért még ma is, — és nagy ünnepek előtt, mikor az íróvilág a lapok mellékletein szokott

be mutatkozni az olvasóknak, egy-egy szorakozót kollega más eszme hiányában teljes jóhiszeműséggel rántja elő a lemtárból a dragonyost, az örök nürnbergi dragonyost.

És a dragonyos, miután éveken át liferálta a tárcza és novella témákat, fáradhatatlan meg ma is. Készséggel ül modellt az íróknak, s mint a nyájas olvasó valószínűleg eltalálni méltóztatott, megadással ül modellt most nekem is a jámbor katona.

Kiürültek a festékes csészecskeim, a fáradt gondolatok lankadtan repültek egy ideig, végül meglepedtek az örök dragonyoson, a Nituche dragonyosán, és én kissé zavartan nygán, kihuzom az agyamnak egy fiókját, kivesszem belőle az örök dragonyost, megsimogatom, becselezgetem. Az öreg czimbora frissen és jókedvűen pödri meg bajuszát, és valahonnan a szoba homályos háttéréből, talán abból a nagy majolika vazából, egyszerűen hangzik a csengő pajkos dal, hogy,

... Hát csak azért, hát csak azért,
Mert öntve ölből vala...

Kopogtak az ajtón. Csakugyan Nituche jött elő.

II.

Hanem más volt most Nituche. Nagyon más, mint akkor, midőn azon a kis vidéki szinpadon bolondított minket.

Nituche megvénült. Kék ruha volt rajta most is, de izetlennek tűnt fel előttem ebben

a pillanatban a kék ruha. A vérszínű leány járjon feketében. Gyászolja a fiataiságát. Ez nem lehet másként.

Mosolygott Nituche.

— Rám ismer?

Fanyar volt a mosoly, fanyar a hang, a hogy szólt hozzám.

Egy széket toltam elé:

— Parancsoljon?

Igaz, kissé hideg volt a szavam. Nituche zavartan sütötte le a szemét, és keresgélgni kezdett a ridiküljében.

— Nem untatom soká. Hallottam nagy az elfoglaltsága. Csak röviden, ugy-e?

Megezántam, és kértem, hogy üljön le. Bizalmaskodva fogtam meg a kezét s igyekeztem hozzá jó lenni, úgy mint régen.

Nituche szemérmesen vont ki a kezét. Szomorú lett:

— Hagyja el. Régen volt. Azóta megvénültem. Tudom. Ma nem Nituchenak hívnak többé. Barta Etelnek hívnak, — ismét mosolygott, lemondóan szomorúan.

— És a szinpad?

Ostobaság volt kérdezni. — Bizonyára okai lehettek, amiért megvált a kulisszavilágtól.

— A szinpad? . . . Nyers lett a hangja, és ránczok támadtak az ajkai körül. A szinpadtól megváltam.

— Kár volt.

szágra, könnyet facsart ki százezrek szeméből és a szeretet istenének ünnepe csodásan összeillett a szeretet azon általános érzésével, amely eltöltötte akkor minden magyar ember szívét.

A haza földje! Nem tudja az, ki mindig itt élt, mit érezhetett olyan ember, a ki mint kis gyermek hagyta el a hazát és mint meglett férfi tért vissza oly alkalommal, mint két év előtt, oly érzésekkel, mint akkor éreztem és annak tudatában, hogy soha de soha sem hittem, hogy e földre lépek valaha!

És e reggelen visszafordultam a másodikk haza felé, hol a hontalan élt és meghalt, — oda, a hol életem lefolyt, a hol én is egy sirt hagytam — nem tudtam még, hogy hazajövök-e? Nem hittem, nem számítottam rá! — Ez eset nem számított a lehetőségek közé a mi kis családi körünkben. Azt gondoltuk, hogy kedveseinket elvisszük a San-Benignoi sziklabérczről, a már elhagyott bezárt temetőből és oda visszük Flórencznek naptól árasztott, virágokkal telt allori temetőjébe, közel oda, hol az én élettársam nyugszik!

Igy is történt volna, ha nem követelte volna az ország az ő halottját, nem is álltam volna soha erre az áldott magyar földre, nem küzdenék most azoknak soraiban, kik nem lankadnak, bár győzelmükre, ez időszereint nincs kilátás, és nem arattam volna sok vigaszt és sok keserűséget.

Vajjon veletlen-e az ember sorsa, vagy az isten akarja intézi ezt? Én ez utóbbit hiszem, és midőn a fiui fájdalomtól megtört szívvel átléptem először a hazának határát, az isten ujját láttam abban, hogy a magyar nemzet halottját a feltámadás ünnepnapjaiban temették!

Kossuth Ferencz.

Bólintott.

— Ma már ki tudja hol volna. Magasan.

— Ugy van. Ostoba voltam. Gyöngye voltam. — Majd hirtelen felém szegezte a szemét.

— Tudja, hogy miért váltam meg?

Igen, emlékezem rá. Szomorú dolgok. A dragonyos egyszer elhagyta a kulisszavilágot és megjelent a ezukráda előtti arasznyi aszfalton a törpe akácok alatt. A városban egy osztály dragonyos állomásozott, csupa vidám jókedvű fiu. Bécsből helyezték őket ide ebbe az unalmas rongyfészekbe. Elegánsak és urak voltak. A bakatiszteskék irigykedve nézték hosszú, sarkig érő köpenyegeiket.

Csinos fiu volt valamennyi, lenéztek az egész bagázst. Szép leány kevés volt a városban. A színházban négy páholyt béreltek a tiszték, és a direktor hajlongva fogadta a megjegyzéseiket előadás után.

Volt köztük egy, a nevére már nem emlékszem, — szőke karsu bajszu főhadnagy. A főhadnagy Bécsben vortenczer volt az udvari bálokban.

Herczegasszonyokkal táncolt, baroneseknek kísérté lóháton a fogatát az Arzenáling-en. Herczegasszonyok és baronessek csak szüpadon voltak a kis városban, és a derék katonaszerencsésen elbolondította két hét alatt Nituchet. Nituche csak neki játszott, neki

Iparos kör közgyűlése.

— Saját tudósítónktól.

Debreczen, április 7.

Az iparos kör évi rendes közgyűlését tegnap délután 3 órakor tartotta meg a saját helyiségében Serly Ede elnöke alatt.

Serly Ede elnök üdvözlőlvén a szép számmal egybegyűlt tagokat, a gyűlést megnyitja. Jelzi a mai közgyűlés fontosságát, a melyen a rendes tárgysorozaton kívül még két igen fontos ügy került tárgyalás alá. Az egyik az ipartestület megalakításának előkészítésére szervező bizottság kiküldése, a másik pedig az asztalos iparosok beadványára hozott határozati javaslat tárgyalása. Kéri az évi jelentés felolvasását.

Évi jelentés.

Vántsá György titkár olvassa fel az évi jelentést, mely szépen megírva részletesen kiterjeszkedik a kör mult évi működésére, mely hogy ha nem hozta volna meg a kívánt eredményt, az csupán a tagok kevés számának tudható be. Az évi jelentésből átvesszük a következőket. A kör tagjainak száma 396, ebből alapító 31, rendes 375. A könyvtár értéke 118 frt 57 kr, van benne 263 mű, 659 kötetben. A pénztár állása bevétel 1251 frt 51 kr, kiadás 1159 frt 84 kr, pénztári maradvány 91 frt 67 kr. A választmány tartott 17 rendes ülést, a melyeken több igen nagy fontosságú kérdésekkel foglalkozott. Megemlékszik ezután a jelentés arról, hogy a kör választmánya alapító tagját Simonffy Imre kir. tan. polgármestert 25 éves jubileuma alkalmából küldött-ségileg üdvözlőre. Az egész országban megindult mozgalomhoz, az önálló vámtérület felállítására tárgyában, az iparos kör szintén csatlakozott. Még pedig a kör által egybehívott iparosok nagygyűlése egyhangu határozata értelmében a képviselőházhoz, a kormány tagjaihoz és a mozgalmat indító ötvenes nagy bizottsághoz intéztek felterjesztést a Magyarországra oly óriási károkat hozó vám- és kereskedelmi szerződés felmondása tárgyában.

A pénztárnok, Szedlák József mult évi számadását terjeszti a közgyűlés elé, mely azt, meghallgatván Hrabecz Antal, Szepessy Gusztáv és Veréb Lajos szám-

vizsgáló bizottsági tagok erre vonatkozó előterjesztését, tudomásul veszi. Ugyazintén elfogadja a közgyűlés a pénztárnok által előterjesztett jövő évi költségvetési előirányzatot és úgy a pénztárnoknak, mint a számvizsgáló bizottságnak hálás elismerése mellett a felmentvényt megadja.

Választások.

Serly Ede elnök elrendelte ezután az évenként újra választandó tisztviselők megválasztását az állásuk betöltését.

A közgyűlés a volt tisztviselőket egyhangu lelkesedéssel, újra megválasztja, mit azok köszönettel el is fogadnak.

Előbb azonban Serly Ede elnök sajnosan jelenti a közgyűlésnek, hogy a kör ügybuzgó és fáradhatatlan titkára Vántsá György, ez állását részint bokros teendői, részint szembaja miatt, nem hajlandó tovább elvállalni.

A közgyűlés Vántsá György visszavonhatlan elhatározását sajnosan veszi tudomásul és a kör érdekében kifejtett közhasznú cselekedeteiért hálás elismerését nyilatkoztatja és azt jegyzőkönyvbe iktatja.

Közfelkiáltással ezután titkárrá Vertessy Béla kórházi biztost választották meg két évre.

A tisztikar az új választás után tehát így alakult meg:

Elnök: Serly Ede.

Alelnök: Röszer Richard.

Pénztárnok: Szedlák József.

Jegyző: Juhász Kálmán.

Könyvtárnok: Müller Béla.

Gazda: Bisothka Gábor.

Ügyész: Vadon Sándor.

A számvizsgáló bizottság tagjai újabb egy évre lettek: Szepessy Gusztáv, Hrabecz Antal és Veréb Lajos.

Az alapszabály értelmében ezután még husz választmányi tagot kisorsoltak, a kiket Bagdi Károly kivételével, ki a kör kötelekéből kilépett, egyhangu lelkesedéssel újra megválasztottak. Bagdi Károly és az elhalt Lőrincsik László helyett választmányba be- választják közfelkiáltással Thiesen Art- hurt és Mattyasovszky Antalt.

énekelt, a hajáig belebolondult a katonába. Utóbb, mikor az osztályt Krakkóba helyezték, Nituche összepakolta a kosztümjeit, és szépen utána zónázott a főhadnagynak.

A karriér oda volt.

III.

És Nituche itt ült most előttem, szomoruan, megvénülve, kérdezte, hogy tudom-e a tragédiája történetét.

Tudom. És akkor nagyon fajt, hogy így történt. Nituche bájos volt, és ha talán szorgosan megvizsgálom a lelkiismeretem akkori lapjait, könnyen ráakadnék; hogy magam is nagyon szerelmes voltam Nitucheba.

Nituche szomoruan beszélt:

— És azóta sok minden történt. Feuerstein letette értem a rangját. Volt egy kevés magán-vagyona. Abból próbáltunk megélni. Később bejött évek. Oszkár örökké káromkodott. Szidott engem. Tönkretettem a jövőjét. És igaz volt. Oszkár az ivásnak adta magát. Szegények lettünk. És egyszer éjjel, mikor hazajött, odalépett hozzám az ágyhoz. Felköltött.

— Imádkozz. Meg fogunk halni. Nincs többé semmink.

Az arca borzasztóan fel volt dülva. A szemei vérben usztak. Rémülten ugrottam ki az ágyból. Kifutottam a szobából. Ahogy becsaptam magam mögött az ajtót, belülről egy

durránás hasította ketté az éjszaka csendjét. Agyonlőtte magát.

Eljöttem ide Budapestre. Valami nagyon kicsi maradt még Feuerstein után. Himző iskolát nyitottam. Két esztendeje itt élek. Ugye soha sem hallott rólam?

— Soha.

— Persze, de honnan is. Küzdöttem a nyomorúsággal. Beteg voltam a télen, nem tudtam dolgozni. Ket héttel ezelőtt licizálták el mindenemet, így vagyok mint az ujjam.

Akkor találkoztam a nevével az újságban. Megkerestem Maga segíteni fog rajtam. Hiszen egyszer, régen...

Igaz van. Egyszer, régen...

— És miben segíthetek?

Elpirult.

— Érték egy kissé a könyveléshez. Az apámnak valaha gabonaüzlete volt Ujvidéken. Othon tanultam meg. Talán hasznomat lehetne venni valamelyik lapnál. A kiadóhivatásban.

Könyörögve nézett. A szemei könybe lábadtak.

— Egy névjegyet kell csak adnia. Oh, az elég lesz nekem.

Nituche eltűnt. Fimultak az álmok, elmúlt a fiatalság, elmúlt minden, mint a tavaszi hó. S ott állott előttem Barta Etel asszony, kisse kipirultan, de nagyon, nagyon megvénülve.

Általános ipartestület.

Tóth Kálmán választmányi tag indítványára a mai közgyűlés tárgysorozatára kitűzték az általános ipartestület felállítására érdeklődő mozgalom szervezésének kérdését.

Serly Ede elnök előterjesztésében kifejti, hogy a választmány ülésében foglalkozott a kérdéssel és egyhangú lelkesedéssel fogadta el, hogy a már kétszer meghiusult mozgalma újra a legszelesebb alapon megindítja és feladatát tűzi ki, hogy végre az ipartestület Debreczenben mielőbb felállítsák és élvezhesse minden iparos annak áldáshozó gyümölcseit.

Tóth Kálmán lelkes beszédben ajánlja tagtársainak az eszmét, felhív minden egyes embert, hogy szegődjék apostolává az eszmének és tegyen meg mindent a maga körében, hogy a mit az iparosok tíz év óta oly nehezen nélkülöztek, végre valósuljon. Rámutat azután, a közgyűlési tagok gyakori helyesléseitől felbeszakítva, azon bajokra és sérelmekre, amelyek a mai viszonyok között fennállanak a melyek ha az iparosok törvényben gyakorozó jogát végrehajtanák s az általános ipartestületet felállítanák, mind egytől egyig eltűnnének. Részletesen felsorolja mindama sérelmeket, a melyeket az ipartestület a maga hatáskörében elintézhetsen a melyek pedig most a nem szakértő iparhatóság előtt intézettek el. Tíz évi mulasztást tesz jónak a kör, ha az eszmét megérvé teszi és elfogadja az ő indítványát, hogy egy tizenket tagú bizottság küldésük ki e mozgalom szervezésére és működéséről időnként a kör választmányának tegyen jelentést.

A felvetett eszméhez pártolólá szölk meg Jóna Dániel, Szepessy Gusztáv, Rózsahegyi Richard, K. Tóth Sámuel stb. és mindannyian lelkes híveiknek vállalták magukat az eszmének s megegyeztek abban, hogy az általános ipartestület megvalósítására a kör valamennyi tagjának vállaltatva kell együtműködni s az eszme pártolására mindenkinek kell híveket toborozni, a mozgalom megindítására és vezetésére pedig tizenket tagból álló bizottságot kell szervezni.

Serly Ede elnök, miután látja, hogy ez újabb felvetett eszme — talán már teljesen megérve — mily lelkes pártolásra talált, kimondja a határozatot, mely szerint az iparoskör elhatározta, hogy az általános ipartestület felállítását óhajtja, arra nevezve, hogy az létesüljön, minden tőjje vállaltatva mindent elkövet és egy agitacionális bizottságot küld ki, a melybe a tagokat majd a kör választmánya választja be.

Az asztalosok mozgalma.

Serly Ede elnök jelenti a közgyűlésnek az asztalos és esztergályos iparosok körében megindult mozgalmat, a mely a helybeli kir. törvényszék fogházában több évre elítelt rabok készítményeinek piacra vivése ellen irányul, mely az említett iparosoknak kiszámíthatatlan kárt okoz és őket a verseny teréről leszorítja. Az asztalos és esztergályos iparosok egy beadványban kérték fel az iparoskört, hogy az a maga hatáskörében tegyen meg mindent érdekeik megóvására. A választmány tárgyalva a beadványt, jogosnak ismeri el az asztalos és esztergályos iparosok mozgalmat és a fegyenczipar korlátozása tárgyában a következő határozati javaslatot terjeszti a közgyűlés elé elfogadás végett:

Határozati javaslat

a fegyenczipar korlátozása tárgyában.

A helybeli asztalos és esztergályos ipartársulat azzal a kéressel kereste meg körünk választmányát, hogy a helybeli kir. törvényszék fogházában a több évre elítelt rabok által üzendő különböző iparágak a kisiparosok amugyis pangó olcsóságuk által a verseny tereu nagyon veszélyeztetik, indítson mozgalmat e tárgyban. A beadványra, melynek jogos voltát választmányunk is elismeri és az abban foglaltakat magáévá teszi, beható támaszkodás után a következő határozati javas-

latot terjeszti a közgyűlés elé, kérve annak elfogadását és további intézkedések megtétele végett az illetékes helyekre felterjesztését:

1. Miután a debreczeni kir. törvényszék börtönében levő rabok iparoktatásának bérlője oly hirdetést tett közzé, melyben felhívja a közönség figyelmét arra, miszerint a vezetése alatt működő rabok által készített különböző iparágak termékeit, nevezetesen épület és bútort ipar, esztergályos és kerékgyártó — a munkás kezek olcsósága miatt tetemesen lezállított árakon hajlandó elvállalni és szállítani, sőt épület munkákra is a legjutányosabban hajlandó vállalkozni, oly versenyt latuak, a mely kisiparosaink existenciáját van hivatva megtámadni és tisztességes megélését kockáztatni, mondja ki a közgyűlés, hogy a fegyencziparnak ily alakban leendő üzésében az olcsó munkáskezek által oly versenytársát látja a kisiparosoknak, mely a mig egy pár elzüllött embert megment a társadalomnak, addig a tanult és a törekvő kisiparosok nagy kontingenzt tesz tönkre az amugy is kontrármekkel, a miért a fegyenczipar üzését bizonyos korlátok közé szorítandó, sürgősen kéri.

2. Kérésse meg az Iparoskör egy indokolt felterjesztésben az ipar és kereskedelemügyi miniszteriumot, hogy az egyetértőleg az igazságügyi m. kir. miniszteriummal, a kisiparnak megvédése érdekében, mondja ki a fegyencziparnak akkent leendő üzését, hogy csak mint kézügyesítő foglalkozás taníttassék a fegyencházakban minden határozott ipari jelleg nélkül. Továbbá rendelje el a keresk. miniszterium, — egyetértve az igazságügyi miniszteriummal — hogy a rabok kézügyesítő oktatásával foglalkozó vállalkozó semmi néven nevezendő kész ipari készítmény, sem nem szállíthasson, sem pedig ipari vállalatokba ne bocsátkozhassék.

3. Kérésse meg az Iparoskör az 1896-ik évben Budapesten tartandó ipari kongresszus előkészítő bizottságának elnökségét az iránt, hogy a fegyenczipar korlátozásának tárgyát vegye fel a napirendbe és az is tegye meg a szükséges lépéseket, indítson országos mozgalmat.

Rózsahegyi Richard indítványozza, hogy rövidebb eljárás végett a kör az ipar és kereskedelmi kamara útján egy sürgős beadványt intézzen a keresk. miniszterhez, és hivatkozva az idevonatkozó törvényekre, egyszerűen kérje annak végrehajtását, mivel az illető vállalkozó túllépte a határt.

Vántsa György titkár felolvassa a törvény idevonatkozó intézkedéseit és azt véli, hogy az iparhatóság maga is intézkedhetik e sérelem doigában.

Jóna Dániel és Szepessy Gusztáv szölkaltak még fel és ez utóbbi indítványát is elfogadta a közgyűlés.

E szerint az elnök kimondta határozati lag, hogy az asztalos és esztergályos iparosok mozgalmat magáévá teszi és küldöttsegileg fogszóval és irában a helybeli kir. tábla kir. főügyész helyettese elé járulni, hogy kérelmüknek helyet adjon s a törvény szakaszaira való hivatkozással figyelmeztesse a vállaltozót a határon való túlcsepására s ha ennek nem volna sikere, akkor meg feljebb s a hákározati javaslatot felterjeszti az illetékes helyre. Mindenesetre azonban a millennium alkalmából tartandó kongresszus elé viszi ez ügyvet, hogy az intézkedjék ez országos sérelem orvoslása tárgyában. A küldöttseg vezetésére Dr. Király Ferencz orsz. képviselőt kéri fel.

Miután még a jkönyv hitelesítésére Bisotka Gábor és Tóth Kálmán tagokat kéri fel, elnök a közgyűlést, a melyen Eötvös Károly Lajos, kir. tanfelügyelő is megjelent, öt óra után berekesztette.

Színház és zene.

Sárga csikó.

Tiszay miskolci társulatának nálunk még új tagjai most mutatkoznak be a debreczeni közönségnek, a mely előtt azonban csak egy hónapig játszanak s aztán szállanak tovább,

magukkal vivén talán aztán a szerzetelát, melylyel irántok, a bohém népség iránt visetünk.

A társulat egyes tagjairól legjobb véleményünket már lapunk mult számában elmondottuk, hogy az egész társulatra — mely nagyon is kiegészítésre szorul — mi a véleményünk, azt nem bíráljuk, hanem fenntartjuk a miskolci publikumnak.

A pótseason első előadása a „Sárga csikó” népszimű volt, a melyben Schall Somló Emma és Mezey Kálmán ujjonnan szerződött tagok léptek fel.

Somló Emmát még népsziműben nem láttuk, a vasárnapji fellépte azonban meggyőzőt bennünket arról, hogy a kisasszony — a ki különben a tárulathoz naivanak szerződött — a népsziműben is megállja helyét. Mennyi kedveseget önt szerepébe, mily bájos mily-elragadó minden mozdulata. Beléptekor tapsvihar fogadta, a mely megújult minden dala után s a felvonások végével is háromszor-négyszer hívták a lámpák elé.

A másik új tag, ki ez este lépett fel először a debreczeni színpadon, Mezey Kálmán volt, a ki Gelecséri pusztabiró szerepét játszotta.

Mezey remekül alakít, a legtermészetesebben játszik s az est sikerében az ő játékanak nagy része volt. A színpadon mindig mozog, életet önt a szerepbe, a melyet kedvvel játszik meg. Zajos hatást ért el minden jelenetével. Beléptekor tapsal fogadták s az egész este többször hívták a lámpák elé.

Sándor Emil az öreg Csorba Márton szerepében rendkívül kitűnő alakítást mutatott be.

A többi szereplők is mind jők voltak. Haday, Lubrinicz, Szatmáry, Rózsahegyi hozzájárultak az est sikeréhez. Az előadás általán véve jó volt. A kar szépen énekel. A rendezés is jó volt.

Madarász. Zeller kitűnő zeneje, de már untig hallott operettjében a Madarászban mutatkozott be tegnap este a színpad szerint N. Szigeti Lujza és Kissné Árpásy Katicza, tényleg azonban Horváth Arnold tenorista is, amit azért nem jeleztek, mert Horváth Arnold kitűnő tenoristának ilyen szerepben még sem kellett volna bemutatni. A debreczeni közönség tizenegy évi távollét után óhajtja tudni, hogy egykori kedvence milyen művészsé fejlődött.

Ő azonban Szaniszló gróf szerepében is gyönyörűen énekel s tisztán csengő tenorját valóban élvezet volt hallgatni mindenkinek.

Az este ünnepelje Szigeti Lujza volt, aki Postás Milkát játszotta. Őt várta mindenki, minden szem Szigeti Lujza felé irányult, a kinek e fellépe elé annyi varakozással nézett minden érdeklődő. Beléptekor gyönyörű virágoskorral lepték meg tisztelői, amelyre felzúgott az egész színházban a taps. Valóságos ünneplés volt az, amelyben Szigeti Lujza tegnap részesült.

De meg is érdemelte és hálás is volt érte. A legaranyosabb Postás Milká volt, s úgy játéka, mint éneke kifogástalan. Valóban sajnálnunk kell, hogy a mult seasonban nélkülözünk kellett különösen az ő elragadó játékát, mert bizony a népszimű női szerepeket akárhányszor kellett Gallyasi Paulának játszani, pedig mennyivel kedvesebb lett volna Szigeti Lujzát látni népsziműben, a ki valósággal arra termett.

Tisztán csengő hangja is valóban meglepett bennünket, még pedig mondhatjuk előnyösen.

Szigeti Lujza tegnap esti debutjével — bátran elmondhatjuk — meg lehet elégedve.

Kissné Árpásy Katicza Adela báróné szerepében nem tudta velünk feledtetni Locsareknét.

Rózsahegyi Ádám szerepében indispozitívál küzdött, mindazonáltal új játék, mint éneke elfogadható volt.

Tiszay Csörzs bárót játszotta. Mondanunk sem kell, hogy kitűnő volt.

Gallyasi Ádám szerepében rekedt-ége daczára is szépen énekel.

Ifj. Német János és Mezey Kálmán Kaskó és Laskó professzorok szerepében mulattatták a közönséget. Jelenésük alatt többször fakadt a közönség hangos kacajra és nyílt színen is megtapsolta őket.

Feltűnt Gondos kardalnok igen szép érczes hangja, a ki a bírót játszotta.

A kar eleintén igen szépen indult, de később összement és olyan hangkloaka támadt, a melyből alig birtak kigázolni.

Külön felemlítést es dicséretet érdemel Simándy az új karmester, a ki a zenekart preczizen dirigálta.

— ja.

Honthy háza. Herczeg Ferencz új színműve a „Honthy háza” lesz legközelebbi újdonság színházunkban, amely ugy Budapesten, mint a vidéken, ahol már előadták, zajos sikert aratott. A főbb szerepekben a társulat legkiválóbb tagjai osztozkodnak. Így Könyves Jenő, Sándor E., Mezey K., Haday S., ifj. Német J., Lubrinicz J., Somló Emma, Makó Aida. — Az előkészületek nagyban folynak az előadásra, mely a leg sikerültebbnek ígérkezik. A rendezést Könyves Jenő vette a kezébe, aki ambícióval készül a darab rendezésére, hogy az minél fényesebb sikert arasson.

Ma esti felléptek. Ma este a Vasgyáros-ban az újonnan szerződött tagok közül a drámai színészek és színésznők mutatkoznak be. — A czimszerepben Könyves Jenő, a társulat kiváló művésze fogja ragyogtatni szép tehetségét. Clair Ábrahám Aranka, Athenast Makó Aida, Susanet Somló Emma, Sophiet pedig Kápolnai Irén játsszák. Az előadás sikere tehát teljesen biztosítva van, mert a mint már megírtuk, az előadókat egytől-egyig a legjobb hír előzte meg.

Vendégszereplés. A nemzeti színház kitűnő művészei közül — mint értesülünk — ez ideig Nádai vendégszereplése bizonyos csak. A jövő héten fog Nádai előlépni két vagy három estén. Először »A nők barátja» De Ryon szerepében, mely a művészek egyik legkedvesebb szerepe, lép fel, a másik darabot még eddig nem tüzték ki.

Újdonságok.

Mitrovics Gyula fogadtatása.

Debreczen, április 7.

Nagytitiszletű Mitrovics Gyula ur, debreczeni ev. ref. lelképásztor holnap délelőtt 12 óra 21 perczkor érkezik meg Debreczenbe.

Fogadtatásának előkészítésére az ev. ref. presbiterium tudvalevőleg egy bizottságot küldött ki, a mely küldetését befejezván, a fogadtatás programját következőképen állította össze:

Gyülekezés holnap 12 órakor a vasuti állomásnál.

Mitrovics Gyula a Nyiregyháza felől jövő vonattal kevéssel tízenkét óra után érkezik meg. A perronon várja az ev. ref. presbiterium tizenkét tagu küldöttsége, élén Kiss Áron püspökkel és Simonffy Imre főgondnokkal.

A küldöttség tagjai; Kiss Albert, Német János, K. Tóth Kálmán, Dicsőfi József lelkészek, Somogy Pál, Dr. Legányi Gyula, Kertész János, L. Nagy Balint, B. Nagy János, Joó István, Lengyel Imre és Tóth Sámuel presbiterek. A küldöttséghez való csatlakozásra a bizottság felhívta az összes presbitereket, kik bizonyára teljes számban fognak megjelenni a fogadtatásnál.

Mi pedig e helyen hívjuk fel a nagy közönséget, hogy a fogadtatás minél impozánsabbá

tételére nagy számban jelenjen meg a vasuti állomásnál.

Az érkező lelképásztort a vonatról le szállásakor Simonffy Imre főgondnok üdvözlő röviden a presbiterium nevében.

A vasuti fogadtatás után a küldöttség kíséri az új lelkészt parochiájára, a hova mikor először belép, Kiss Áron püspök üdvözlö.

Azután Mitrovics Gyula tiszteletére Kiss Áron püspök lakásán szűkebb körű ebédet ad.

*

A fogadtatás részletei itt megszakadnak és csak akkor folytatják tovább, a mikor az új lelkész beköszöntő beszédét tartja meg.

Vasárnap, április 12-én, d. e. közzönt be az új lelképásztor az ev. ref. nagytemplomban.

A beköszöntő beszéd megtartására egy küldöttség, élén Dicsőfi József lelkészszel, kéri fel Mitrovics Gyulát, a ki a püspöki laktól vonul át kíséretével a nagytemplomba.

Azután a nagytemplomban a gyülekezet meghallgatja Mitrovics Gyula beköszöntő beszédét, a mely után az ev. ref. egyház konzisztorialis épületének tanácstermében presbiteri gyűlés lesz, a hol Kiss Áron püspök mutatja be a közgyűlésnek az új lelkészt.

Délelőtt egy órakor a »Bika« szállodában Mitrovics Gyula tiszteletére közebed lesz, a melyre a szétküldött aláírási ivenek lehet jelentkezni. Részvételi díj 2 frt.

* Bankett Mitrovics Gyula tiszteletére.

Nagy. Mitrovics Gyula ur ez évi április 12-én, azaz vasárnap d. e. a nagy templomban tartja meg beköszöntő beszédjét, tiszteletére ugyan e napon délután 1 órakor a Bika disztermében közebed lesz. E közebedre az aláírási ivenek kibocsáttattak. Kik ez ivenek nem írhatnak alá, de a közebeden résztvenni kívánnak: azok az ev. ref. egyház irodájában Hódó Béla irodatisztnél jelentkezhetnek, a kinél közebedi jegyek 2 frtért e hó 9-én, csütörtökön déli 12 óráig kaphatók.

* Jóváhagyott közgyűlési határozat.

A befűgyminiszter Debreczen sz. kir. város törvényhatóságához intézett leiratával jóváhagyta a közgyűlés azon határozatát, melylyel a városi dalárdának 800 frt segélyt szavaztak meg az ezredévi kiállítás alkalmából tartandó országos dalversenyen való részvétel megkönnyítésére.

* **Személyi hír.** Dr. Kentler József, az előnyösön ismert gyermekorvos, torok-és belgyógyász, mint értesülünk, már f. h. 14-én elutazik városunkból, hogy Gleichenbergben, hol évek óta fürdő orvos, e hó végével megkezdje működését. Így tehát csak f. h. 12-ig fogad még látogatásokat, mely időig tehát jelentkezhetnek azok, kik orvosi tanácsu igénybe venni ohajtják.

* **Eljegyzés.** Tassai Miklós debreczeni ev. ref. tanító, lepunknak kedvelt munkatársa, kitől olvasóközönségünk több érdekes tárczát olvasott, vasárnap f. hó 5-én tartotta eljegyzését Petrics Endre mezőturi lakos kedves és bájos leányával Rózával Mezőtúron. — Szívvel gratulátunk az eljegyzéshez!

* **Gyilkossági kísérlet.** Hadházi rendes tudósítónk sürgönyzi: Rémes gyilkossági kísérletet követtek ma el ismeretlen tettesek Hájdu Balint hadházi vagyongazda ember ellen. Élesre kifest konyhakéssel vagy másféle zúzószerrel életveszélyesen megsebesítették az utcán. A sebesült most önkívületi állapotában a kórházban fekszik. Sebe életveszélyes, úgy hogy kihallgatása nem volt lehetséges. Az előjáróság azonnal jelentést tett a szolgabírósnak és a vizsgálóbírósnak. A rejtélyes

ügyben a nyomozást a legnagyobb szigorral folytatják.

* Az országos sertésvásár elmarad.

A városi tanács a következő szövegű hirdetést bocsátotta ki: »A folyó 1896. évi április hó 18. és 19-ik napjaira hirdetett országos sertésvásár a város határterületén még mindig uralgó sertésvész miatt nem fog megtartatni Debreczen, 1896. április hó 4. A városi tanács.

* **Időjelzés április 8-ára.** Hűvös idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Táviratok.

A budapest függetlenségi-kör közgyűlése.

Budapest, április 6. A Debr. ered. táv. Vasárnap délután a budapesti függetlenségi kör saját helyiségében közgyűlést tartott, amelyen Kossuth Ferencz nyitott meg.

A közgyűlésnek Ugron Gábor bejelentette, hogy a közte és Kossuth Ferencz között felmerült nézeteltérések egy egyenlített ki, hogy április hó 26-án az önálló vámtérül felállítására érdekeben tartandó népgyűlés után még azon napon, esetleg május 10-én egy általános választójogi népgyűlést hívják össze, a hol az ügy végleg elintézésre nyert. egyesülése.

Kossuth Ferencz kijelentette, hogy a javaslatához hozzájárul.

Vázsonyi Vilmos dr. a főrendiház reformját is szóba kívánja hozni.

Helffy Ignác után Ugron Gábor szól újra és kijelenti, hogy bár helyesli a főrendi reformot, egyelőre azonban nem kívánja tárgyalni.

Pfeiffer Sándor munkás kijelenti, hogy az önálló vámtérület a munkásokra közömbös, ezen gyűlésre nem is mennek el, csak a másokra.

Hentaller Lajos közbeszól: Ez az önök dolga, megtették azt sokan a vederő vitánál is, hogy elmaradtak, mégis százezrek voltak velünk.

Kossuth Ferencz és Ugron Gábor riadó éljenzések között fejtegetik, hogy a magyar munkásra nem lehet közömbös az önálló vámtérület felállítására.

Pfeiffer nem érti a fejtegetéseket. Kossuth tartós derűtség közepette újra megmagyarázza.

Pfeiffer nem akarja elhinni, míg végre a gyűlés „Eláll” kiáltásaira elhallgatatták.

Ugron és Kossuth újra megmagyarázzák Pfeiffernek a dolgot, míg végre az kijelenti, hogy nincs semmi szava az önálló vámtérület ellen.

Kimondták tehát határozatilag, hogy vagy az első önálló vámtérületi népgyűlés után április 26-án, vagy pedig a második május 10-iki népgyűlés után általános választójogi népgyűlés fog tartatni.

A Babó affaire.

Budapest, április 7. (A Debr. eredeti táv.) Babó Emil Bécsből Kossuth Ferenczhez, Szilágyi Dezsőhöz és a szegedi pártelnökséghez vasárnap levelet köldött, lemondását tudatva addig, a míg magát a vádak aól tisztázza. — Ma reggel Kossuth Ferencz, a kit Babó megkért lemondásának Szilágyi Dezsővel való közlésre újabb leveleket kapott Bécsből, s ebben a levélben arra kéri Kossuth Ferenczet, hogy ne tudassa lemondását Szilágyi Dezsővel.

Győztes magyar bajnokok.

Budapest, ápr. 7. (A Debr. eredeti táv.) Szokoly és Dani, a magyar athletika klub tagjai a görögországi olimpiai játékokon második díjakat nyertek.

Legújabb titkos tanácsos.

Budapest, április 7. A Debr. eredeti táv. Itteni körökben elterjedt hír szerint Berzevicsy Albert legközelebb titkos tanácsosi rangot kap.

Közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen április 7.

Az István-gőzmalom társulat munkasainak önképző és segélyező köre tegnap tartotta meg saját helyiségében 7-ik évi rendes közgyűlését, melyen a kör tagjai teljes számban résztvettek.

Napirend előtt Cziffer Nándor alelnök a részvét őszinte szavaival emlékezett meg azon nagy veszteségről, mely a kört szeretett elnöke Kronauer Gyulának váratlanul bekövetkezett halála folytán érte, és indítványt tett, hogy a megboldogultnak a kör érdekében kifejtett sikeres működése, hevedhatlan érdemei, és emléke jegyzőkönyvében megörökíttessék, és sírjára a kör minden év november 1-én koszorút helyezzen.

A közgyűlés megillelődéssel hallgatta alelnök beszédét, és indítványát egyhangulag elfogadta. Következett a napirend. A jegyzőkönyv hitelesítésére Bauer Ignác és Pudlicz Antal kérték fel.

tárgysorozat szerint felolvastatták a választmány évi jelentése, mely a kör múlt évi működéséről és anyagi gyarapodásáról nagyon örvendetes adatokat tartalmaz. A jelentés tudomásul vétele után következett a számvizsgáló bizottság által megvizsgált és teljesen rendben talált zárszámadások és az ezekre vonatkozó jelentés felolvasása.

A pénztár kimutatás szerint a kör múlt évi összes bevétele **1491 frt 78 kr**, a kiadása **1480 frt 75 kr** volt.

A segély alapra **4185.98** frtot tettek. A mérleg **1328 frt 36 kr** vagyont egyenleget tüntet fel és dacára az ezuttal eszközölt nagyobb leírásoknak 400 forinttal jobb az előző évinél. A folyó évi költség előirányzatot **715** frt bevétellel szemben ugyanannyi kiadásban állapították meg.

Alelnök ezután indítványt tett a körnek a millennium emlékére teendő adománya és az ezredév mikéni megünneplése tárgyában. A közgyűlés határozatilag kimondta, hogy a kör segély alapját a f. évben a rendes bevételekből külön **150** forinttal dotálja, melyből a szegényebb munkások gyermekeit téli ruhával látják el. A millenniumi ünnepélyt pedig a kör nyári táncvizgalmával egyidőben határozta megtartatni; amidőn is a rendes tagok egy csoportban lefognak fényképeztetni.

Több rendbeli panasz emelkedett a kerületi betegsegélyező pénztár ellen, különösen az orvosok bántalmazásait illetően; melyekre nézve Bauer Ignác indítványára a közgyűlés azt határozta, hogy a jövőben felmerülő panaszok egy a kör helyiségében kített panaszkönyvbe iktattassanak és koronként a kerületi betegsegélyező pénztár igazgatóságához elintezes, illetve orvosiás végett átküldessenek. A közgyűlés köszönetet szavazott az István-gőzmalom társulat igazgatóságának a körnek juttatott kegyes adományaért, nemkülönben a kör tisztviselőinek és választmányának buzgó fáradozásáért, és a felmentvényt minden irányban készséggel megadta.

A tárgysorozat utolsó száma a tisztújítás volt. Alelnöknek közfelkiáltással Cziffer Nándor a kör eddigi alelnöke, alelnöknek Sós János gőzmalom raktárnok, jegyzőnek Kovács József, pénztárnoknak Kobl György, könyvtárnoknak K. Varga István, segéd könyvtárnoknak C.ontos József, körgazdának Kazay József választották.

Választmányi tagok lettek az alapítók közül: Mayer Emil és Szabó Kálmán a pirtolók közül: Bauer Ignác és Butsay István a rendes tagok közül: Pudlicz Antal, Kruppa Agoston, Spál Károly, Konez Sándor, Pinczés Mihály, Nagy József, Csehi Mihály, Bozoky Mihály, Murvay Gábor, Putz Antal, Sauer Károly, Osváth József, Papp János, Prognér Adolf, Kavona József és Gogány Károly. Pótagok: Kalmánczhelyi Ferencz, Ercsey Zsigmond, Kalmánczy Gábor, Kádár András és Rösler András. A számvizsgáló bizottságba

Engi Sándor, Molnár Matuzsalem és Szekeres László választották.

Végül az elnök lelkes beszédét intézett a kör tájpihoz, egyetemes és összetartásra buzdítván őket, és az ülést berekesztette.

A katona élet a kiállításon.

— A honvédség kiállítása. —

Balra a nagy főkaputól, a városligeti tón innen is, tullan is, még magán a tavon is egy egész katona-város épült. Erődök, várakcsok, a pólai nagy és erős bástyák néznek a tóra, s odaszegezik ágyutelepeiket, tul pedig a hatalmas hadihajó mintájára épült tengerészeti csarnok néz fenyegetően vissza, közbül, a tavon monitorok, torpedónaszádok, pontonok járnak: egyik sarokban pedig a ballon-captif száll minduntalan a magasba, hogy a legújabb kémő eszköz használatát demonstrálja. A szabadban sátrak állanak, golyópiramisok, régi és új ágyuk, a termekben pedig a katonavilág egész tarkasága, eleveisége, s a fegyveres erő minden hatalma és ereje, kerül szem elé. Amit a modern hadtudomány fölmutathat, mind megtaláljuk a hadügyi kiállításon s belátjuk abba a hatalmas, erőteljes duzzadó szervezetbe, amely békénk és nyugalomunk fölött öröklik.

De nemcsak a hadviselés eszközeit látjuk, nemcsak a hatalmas fegyvertechnikát, a mely a Gusztáv Adolf bórágúiból hátultómő Uchatius-ágyukat, a régi, nehéz muskétákból halálszörő ismétlő-fegyvereket teremtett, hanem látjuk magát a katonáéletet is, a mely elő tünk folyik le ugyan, de a melyet mégis alig ismer más, csak a ki katona volt.

A katonák életét, itt a honvédek kiállításáról szólnak, persze a kiállításán csak képekkel lehetett bemutatni. Fotográfik ezek, nagy pompás fölvetélek, amelyek minden mozzanatában ismertetik a honvéd életet. Mivel a katonáéletnek az egyik fele a kaszárnyában, a másik a gyakorlóterén játszódik le, ez a nagy képgyűjtemény is két főcsoportra oszlik, az egyik a belső szolgálatot és a katonai életet ismerteti, a másik a külső szolgálatot a gyakorlóterén.

Néhány érdekesebb képet bizonyára érdemes lesz ismertetni:

Feltűntetve látjuk a katonáélet legelső momentumát, a sorozást, mikor az állam fiatal polgárai szorult szívvel várják a sorozó-bizottság határozatát, mely azzal a jelentős szóc-kával, hogy alkalmas, megnyitja számukra azt az életet, amelyet a képek további hosszú sorozatában ábrázolva látunk.

Az alkalmasnak talált honpolgárokat ugyanis megtaláljuk legott azon a képen, melyen az ujonczok első felszerelése és felöltöztetése van feltűntetve.

Fontos pillanat a katonáéletben, mikor a fiatal katona a polgári ruhát a katonakabattal cseréli föl és ezzel a katonai élet viszonytagságait kezdi meg. Félenk kíváncsisággal bámul az előjáróra és nem tudja eléggé méltányolni az őrmester ur magas katonai önértékét, a ki előtte a század-raktár kincset tárja föl s egy pár ócska bakancs, ócska nadrág és még ócskább köpeny és az öltözeti, valamint felszerelési cikkek több más bámulatos ócska példányainak átadása által mutatja be azt a gondoskodást, melylyel az állam fiatal katonája iránt viseltetik.

A következő képek a rekruca-élet más fazisait tárják szemünk elé. Ott állanak a kaszárnya udvaron a százados ur mindenhatósága és mindentlátó szemei előtt. Öltöztetőkön meglátszik, hogy az őrmester ur a ruha kiosztásnál a test és ruha méreteinek összehangzásba hozatala fölött nem sok időt vesztetett, a mit azonban a századparancsnok szakértő szemmel azonnal fölfedez és az egyes ruhadarabok kicserélése által nemsokára mindent katonás rendbe hoz.

Ezek után képek következnek, melyeken már a kész katonát látjuk.

Az ébresztő mélabus melódiaja már fel-lármázta a laktanya-udvar éjjeli nyugalmaát és behatolt a legénységi szobákba is, a hol a

szigorú szobaparancsnok felkiáltással adja tudtul a szoba álmos hadfiainak, hogy most a munka következik.

Szemeink elé tárul ez alkalommal a legénységi szoba, a hol honvédeink a reggeli toillettel vannak elfoglalva és egy másik képen ott találjuk őket a kaszárnya-udvaron, a hol körbe felállítva csukló-gyakorlatokat végeznek, a mi közvetlenül a reggeli után mindennap az előjátéka a nap folyamán végrehajtandó katonai gyakorlatoknak.

Ne kerülje el azonban figyelmünket az a kép sem, mely a laktanya gyengélkedő-szobáját tárja szemünk elé. Ez egy elkerülhetetlen kelléke minden kaszárnyának, ahol ápolást találunk azok a könnyű betegek, akiknél kiállítás van rá, hogy rövid idő alatt felépülnek. — A gyengélkedő-szoba abban a pillanatban van lefotografálva, amikor reggel a foglalkozás előtt az orvos elé járulnak mindazok, akik testi bántalmak miatt a napi fáradoalmak elviselésére nem tartják magukat alkalmasnak. Van-nak olyanok is, akiket a szobába kevésbé testi bántalmak, mint a boldog nyugalom kecsesgető reménye vezet. Az orvos gyakorlott szeme azonban ezeket hamar felismeri és ekkor a nyugalom ábránját nem sokára fáradoalmas gyakorlatok keserű való-ága váltja fel. E gyakorlatok a fényképek hosszú sorozatán vannak bemutatva, melyek szisztematikus sorrendben a katonai kiképzés minden fazisát ábrázolják.

Mielőtt azonban e képek némelyikét itt előszóval is bemutatnók, vessünk egy pillantást derék honvéd-huszárjaink fele es nézzük meg, mi foglalkoztatja őket a laktanyában. Ott látjuk őket az abrakolás előtt, amidőn katonás sorrendben kötényekben lovaik számára az abrakot viszik, majd az istálló mögött, a mikor a lószerszámot tisztogatják.

Festőleg is kifogástalan és megragadó szépek azok a képek, melyek a katonai kovács-műhely beisejét és a lovak vasalását ábrázolják. Nem kevésbé érdekesek azok, melyeken huszárjaink a lovaglás művészetébe avatva lesznek. Ezekben a huszár-élet kevésbé kellemes mozzanatai vannak bemutatva. — A huszár és ló t. i. két különböző dolog s igazolva találjuk ezt ama gyakori nézeteltérésekben, amelyek e kettő között a lovardában igen gyakran felmerülni szoktak. De még inkább a nézeteltérések ama szokatlan megoldása tárul szemünk elé, amidőn a lovas nem valami irigyleudó dalias pozícióban a lovarda egyik szögletében találja magát, amíg a ló a másik szögletben prüszkölve élvezi a boldog szabadság mulandó pillanatát.

A képsorozat második csoportjában mely honvédgyalogságunk és lovasságunk külső szolgálatát tárja elénk, mindenütt a háboru eshetőségei szolgálnak alapul és ezek a képek híven tükrözik vissza, hogy honvédségünk miként lesz tulajdonképeni hivatására: a háborura előkészítve.

Az egyik képen honvédgyalogságunk támadásra előnyomul, majd egy másikon egy magasztalt tartanak megszálva.

Több képen a tábori élet élénk, festőies és változatos mozzanatai vannak ábrázolva. Szemeink elé tárul e képeken, hogy a harc miként változik át a katonai otthonává. — A tájekot az apró sátrak tömkelege lepi el, a melyek körüli katonáink sűrű csoportokat képeznek.

De nemcsak a honvédgyalogság és lovasság van a képek n bemutatva, hanem megtaláljuk egy hosszú képsorozaton csendőrségünket, a honvédség összes intézeteit is. A képek mindenikét felemlíteni nem volna lehetséges, miután több száz kép van hivatva arra, hogy az érdeklődő közönséget a katonai élet minden fazisába beavassa.

Hazánkban a hadsereg iránt való érdeklődés tavolról sem oly nagy, — mint Európa nyugoti államaiban, a hol a katonai élet egyes mozzanatait a képes újságokban napról-napra megörökítve látjuk. Talán ezek a képek fokozni fogják a nagy közönségben a honvédség iránt való érdeklődést és művészeinknek is bő anyagot adnak jövődöbeli alkotásaik számára.

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 1-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbíró szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona” a kereskedelmi palotájában

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn) 11-12 óráig.

Csütörtökön)

Kedden)

Szerdán) 9-11 óráig.

Pénteken)

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt 9-12 óráig.

Sz. Dávid Istvánnál zene-estély: Vasárnap Veres Tóni, kedden Rác Károly és pénteken Magyar testvérek

Április 6. Munkás-dalgyűjtés a Mangit-fürdőben.

Április 6. Lukács János táncztanító próba álja a „Korona” dísztermében.

Közgazdaság.

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvény-zék telexkönyvi osztályá á. —

— Márcz. 29-től ápril 3-ig.

1. Szekeres András és neje Kerek Erzsébet veszik Tarjáni Mihálytól ennek 7038 sz. tjkvben foglalt házastelket 1550 frt vételárért.

2. Csóka Pál és neje Lökody Erzsébet veszik Faragó István és neje Csáthy Esztertől ezeknek 162 sorszámu házastelküket 1200 frt vételárért.

3. Szegedi János és neje Elek Sára veszik Molnár László és neje Geber Zsuzsánától ezeknek boldogfalva kerti szőlőjét a rajta lévő épületekkel 670 frt vételárért.

4. Bathory Mihály és neje veszik Pethő Gábor és nejétől ezeknek 2565. sz. a. házukat 1650 frtért.

5. Vitárius Beniamir és neje veszik Arany János és nejétől ezeknek 170 sz. a. házukat 3300 frtért.

6. Harangozó Andrásné veszi Kiss Ferencné és Kiss Jánostól ezeknek csapókeri szőlőföldjüket 100 frtért.

7. Hajdu János és neje veszik Horváth Tamás és nejétől ezeknek boldogfalvai kerti szőlőföldjüket 700 frtért.

8. Balogh Ferenc veszi Balogh Miklóstól ennek 1208 sz. a. házastelkének nevében álló 1/10-ed részét 150 frtért.

9. Sándor János veszi Sándor András és nejétől ezeknek homokkerti földjüket 300 frtért.

10. Reichman Ármin veszi Erdei János és nejétől ezeknek vargakerti szőlőföldjüket 7500 frtért.

11. Szép József veszi özvegy Balázs Sándorné Szabó Juliánától ennek ujosztásu szántóföldjét 3000 frtért.

12. Steinacker Sándor mint kiskoru Viola gyámja veszi Nagy Sándor és nejétől ezeknek 2486 sz. a. házukat 11900 frtért

13. Ungvári György és neje veszik Váradi Zsuzsánától ennek ujosztásu szántóföldjét 680 frtért.

14. Luczi Mihály és neje veszik Kis Bálinttól ennek 123 sz. tjkvben foglalt ingatlanát 1150 frtért.

15. Sztieber János és neje veszik Kronauer Gyulától ennek ujkerti szőlőjét 1300 forintért.

CSARNOK.

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Irtá: CSENGEY GUSZTÁV.

Első kötet.

39.

Rendkívüli előadás.

(Folytatás.)

A színészek összenéztek. Golyóval csak nem lövöldözünk!?

A komikus — most Mátyás király bohóca — tarka harlequin ruhájában oda sompolygott a királyhoz:

— Komám! te úgy látszik, nagyon beleélted magadat a cseh háborúba; de a históriát nem jól tanultad meg, mert hisz Kinizsi feketeseregének idejében még nem használtak szuronyos puskát. Hanem hát a csehek hol vannak? mert ellenségnek csak kell lenni, ha te még golyót is osztogatsz.

Mátyás király fölkapzogott.

— Ne busulj! ellenségben lesz módunk pusztítani.

Azután kiosztá a kardokat és pisztolyokat a főnemességnek és az alsóbb tiszteknek, kiket színészeiből válogatott ki. Ezeket beosztá szép rendben az érdemes műkedvelő legénység közé; azután egy pár szót sugott a bohóc fülebe, az helyesíleg intett fejével és oda ment az Ujlakykhoz, azoknak sugdosott valamit, ezek ismét Kinizsit vették elő, ki aztán az altisztekkel sugdosott, ezek pedig a legénységet értesíték szép halkán a király szavairól.

Igy terjedt szét a titkos értesítés az egész társaságban és e percztől kezdve a játékhöz készülők arca nem mindennapi lelkesedéstől ragyogott.

Oh az nagy dolog volt, a mit ezek most megtudtak.

Ekkor a király előlépett és komoly, ünnepélyes hangon figyelmeztetett őket arra, hogy a mit a próbákon betanultak, azt most hiven teljesítsék.

A közönség kezdett gyűlni s nemsokára a nézőtér fulladásig megtelt. Esti 8 óra volt. Kezdték a darabot. A darab elején udvari palotai jelenetek fordultak elő, melyekben nagy részt a nők szerepeltek. Oh a hadjárat majd csak később lesz, végén esattan az ostor.

Közbe-közbe a bohóc mulattatá néhány tréfás jelenetben a nézőket, kik már azon az eredeti ötleten is nagyot kacagtak, hogy a bohóc huszár karddal és pisztolyos övvel jelent meg.

Folyt az előadás, a közönség rendkívül jól mulatott; a darab telve volt szikrázó élcezzel és hazafias érzésekkel az akkori politikai viszonyokra alkalmazva. Még ugyan semmi látványosság sem fordult elő; de a közönség meg volt arról győződve, hogy valami rendkívüli mégis lesz, mert Villám nem szokta meghiusítani a közönség várakozását.

A rendkívüli jelenet be is következett. Tíz órát ütött a toronyóra. Ekkor a színészek bezárták a fogadó kapuit, csak egy ajtó maradt nyitva, mely a színpadról az utcára nyílt.

Ekkor felgördült még egyszer a függöny. Maga Mátyás király lépett ki és szólt komoly, ünnepélyes hangon:

— Tisztelt közönség, hazafiak és honleányok!

A közönség elbámult és várta, mi lesz ebből?

A színész direktor folytatá:

— Röviden beszélek, mert nincs időm sok szót vesztegetni. Én e városnak nagy hállával tartozom, a miért társulatomat annyi jobban részeltetted. Mi, kik e színpadon önök mulattatására léptünk föl, most utolsó előadásunkat tartjuk és ezt a város iránt érzett hállából cselekedszük. A szomszéd rácz helység lakosai e város kiirtására esküdtek össze s ma ezen órában támadnak meg bennünket, midőn minket — semmit sem gyanítva — vidám színi-mulatságban vélnek meglephetni. Én ez előkészületeket valaki által megtudtam s titkon egy nagyszerű színelőadás ürügye alatt elké-

szültem a védelemre. Kétszázhatvan emberrel megyek most az ellenség elé s e csapat elég lesz arra, hogy a támadást föltartóztassam. Önök addig tegyék magukat e fogadóban védelmi helyzetbe; ennél kedvezőbb pont nincs azon esetre, ha a várost fölgyujtanák. A vendéglősnél vannak lerakva a fegyverek és lőkézletek önök számára. Felhívom a város bíráját, hogy szervezzen a férfiakból egy tartalék csapatot számunkra, ha netalán az ellenség túlyomó erejének nem volnánk képesek ellenállni. És most isten velünk. Mi e percztől kezdve a haza harcossai vagyunk s bucsut veszünk mind a színpadtól, mind a közönségtől. Még egyszer isten velünk. Eljen a haza!

A függöny legördült s pár percz mulva lehetett a lovak patkóinak csattogását és a fegyverzörrenést hallani.

(Folyt köv.)

Debreczeni városi színház.

Idénybérlet 145 sz. Páros bérlet 145 sz

Szerdán, 1896. április hó 8-án:

Ripp van winkle.

Regényes operette 3 felv. Irták Mailhac G. és Farnia Fordította Evva L. és Fáy J. Bela. Zenéjét szerz.: Planquette L. (Rend: Tiszay.)

Személyek:

Ripp-Ripp, szabadvadász	Hadai,
Lisbeth, neje	Szigeti L.
Alisz, leánya	Kovács L.
Derick, polgármester	Ifj. Németh.
Adrien, fia	Borcsáni E.
Van der Bilt, fiatal orvos	Rözsahegyí.
Nikk, fogadós	Mezei K.
Katrina, unokahuga	Galyasi P.
Sarlott szolgálója	Borcsainé.
Rikkardson, badnagy	Hevessy.
Hudzon kapitány szelleme	Göndör.
1-ső) hadnagy	Horváth.
2-ik)	Nádasi.
Katona	Kozma.

Történi: Amerikában 1743

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt-re	6.76—78
Uj buza őszre 1896.	6.98—07
Tavaszi rozs	651.—33
Uj rozs szept.—októberre	5.80—82
Őszi zab	—.—
Tavaszi zab	6.20—22
Uj tengeri május—jun.-ra	4.08—09

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt-re	7.39—40
Tavaszi buza márcz.—ápr.-re	7.52—54
Őszi rozs	—.—
Tavaszi rozs	6.91—93
Őszi zab	—.—
Tavaszi zab	6.40—42 0
Tengeri máj.-jun.-ra	4.69—7

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. legujabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 kr. méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott damasztot s. a. t. (min egy 240 különböző minőségben 2000 szín és mintázattal s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával küld Henneberg G. (cs. és kir. ud. szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések ntpoosan elintéztetnek. — (II)

BOROS TESTVÉREK

NŐI DIVAT ÁRUHÁZÁBAN
Debreczen, Kossuth-utca 3. sz.

Selymek

női ruhákra és blousokra
meglepő árban.

A nagy-fülöpi

pusztán 240 kis vagy 60 nagy jószágravaló legelő kiadó.

Értekezhetni kis-esapó-u. 383. sz. a.

Szinay Gyulával.

ELSŐ DEBRECZENI

paplan-gyár

Debreczen, Széchényi-utca.

Paplanok, madráczok

mérték szerint
gyorsan és pontosan elkészítetnek.

Eladó.

A Frohner szálloda mellett egy fodrász-üzlet, összes jókarban levő felszereléssel együtt eladó.

Értekezhetni ugyanott

Özv. Creditieur Ferenczné,
tulajdonossal.

ÜGYNÖKÖK

magas jutalék és rendes fizetés mellett felvételnek egy redőny és görfüggöny gyárhoz.

Ajánlatok czimzendők:

Goldschmid Emil

redőny és görfüggöny gyár
Prág-Belveder, Posta Prága VII.

Stern József és testvére
nagykereskedők és gyárosok.

DEBRECZEN, Piacz 1584. a „Bika“ szálloda mellett.

UJDONSÁGOK

a tavaszi és nyári idényre:

Szövött és kötött áruk.
Női, férfi- és gyermekharisnyák, keztük.
Turista és tornaingek.

Női- és férfi
fehérműk, mosó ruhakelmék.
nyakkendők, esernyők.

Szintartó kötő és himző pamutok minden minőségben.

Csipke, szallag és diszek stb.

Mindenféle szabó kellékek.

Norinbergi áruk nagy választékban.

* KEFE-ÁRUK *

háztartási, gazdálkodási és ipar célokra.

Ecsetek, meszelők, seprők,
ruha-, haj-, fog- és körömképek,
fésűk, szappanok,

illatszerek, valamint minden e szakmához tartozó bel- és külföldi

toilett-cikkek dus raktára.

Fodrász kellékek nagy választékban.

Mindenféle

ipar, kereskedelmi, gazdasági, ügyvédi és egyéb

üzleti könyvek

fél, egész vászon, bőrpasztó vagy félbörkötésben megrendelhetők

Hoffmann és Társa

könyvnyomdájában

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

2576—1896, év.

Hirdetés.

Kiskoru Halasi Árpád tulajdonát képező, a debreczeni 2908 sz. telekjegyzőkönyvben 4584 hrsz. alatt irt köntös kerti három és fél nyilas szőlő

eladó.

Az adás-vétel tárgyában értekezhetni lehet, a hivatalos órák alatt Dr. Me g y a s z a y Dezső árvaszéki ülnök-nél, (Nagyvárad-utca 2206 sz. háznál.)

Debreczen sz. kir. város
árvaszéke.

377. sz. 1896. v. k.

Árverési hirdetmény.

A depr. kir. jbiróságának 4556/1896. P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint Radovics Sándor részére Steiner és Wittmann cégtől 76 frt tőke, ennek 1895. évi julius hó 20 napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 26 frt 05 kr. perköltség erejéig 1896. évi február hó 22-én bíróság felülfoglalt és 320 frtra becsült bolti felszerelvényekből álló ingóságok 1896. évi ápril hó 16-án délelőtt 9 órakor kezdetét veendő és piac-utca 2142. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi márcz. hó 25.

Sugár Gyula,
bir. kiküldött.